

කාමවිලෝපන ජාතකය

තවද හුදුසීලයෙන් මවාලූ රුවක් වැනි සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි පුරාන දුතියිකාව අරභයා මේ ජාතකය දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

මෙහි වර්ථමාන කථාව යටකී පුෂ්ප ජාතකයෙහි පෙනෙන්නේය. මෙහි වණුක්මල් කඩාගිය පුරුෂයා උලපිට උන්නේය. තමා විදිනා දුක්ඛ වේදනාවට වඩා මා මෙසේවූ නියානොදන කොයිගියේ දෝභෝයි සිතා මාගේ ස්ත්‍රී විකේෂ්ප දෝභෝයි යන දුක්ඛය මට වේදනයයි සිත සිතා උන්තැනට එක් වාහනයක් කොට ඇත්තාවූ කවුඩුව මාගේ භාර්යාව වනාහී මා විදිනා දුක්වේදනා නොදන ඔබ්බට ගියයි මා කෙරේ විකේෂ්පව සිටිය යන සෝකය මට මේ වේදනාවටත් වඩා වේදනය එසේ හෙයින් තොපි ගොස් මා දුක්ඛයට පැමිණ නියාවත් කියලා මාගෙයි ඇඳ ඉස්දොර උපුල්මලට බඳු පැහැ ඇති සන්තාහයකුත් රන් පසලෝස්කළදකින් කරණලද පේරැස්මුද්දකුත් ශුභ්‍රවූ කසීසඵලකුත් තුබුයේ මේ වස්තු තුන ඇරගෙන මා දුටුවාසේ ගොකනොගෙන ප්‍රයෝජන විදින්නට කියවයි කියා යවා එම උලපිට ඉඳම කාලක්‍රියාකොට නරකයෙහි උපනැයි වදාරාමේ කාමවිලෝපන ජාතකය නිමවා වදාළසේකි. එසමයෙහි මේ කාරණය ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දුටු නාගරාජ දේවතාවා නම් බුදුවූ මම්මයයි වදාළසේක.